

การแพร่ระบาดของ COVID-19 ที่มีผลกระทบต่อการทำงานและอาชีพในจังหวัดพังงา

The COVID-19 outbreak affects unemployment and occupation in Phang Nga Province.

มะลิวัลย์ ชนัฐสุวัตรศรี¹

บทคัดย่อ

การศึกษากการแพร่ระบาดของ COVID-19 ที่มีผลกระทบต่อการทำงานและอาชีพในจังหวัดพังงาโดยมีวัตถุประสงค์ 2 ประการ ได้แก่ เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับความต้องการด้านมาตรการของรัฐฯ และเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลกระทบต่อการทำงานและอาชีพกับความต้องการด้านมาตรการของรัฐฯ ทำการรวบรวมข้อมูลที่ได้รับจากแบบสอบถาม (Questionnaire) ใช้กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ประกอบการ นายจ้าง ลูกจ้าง และพนักงาน ที่อยู่ใน เขตพื้นที่เขาหลัก อำเภอตะกั่วป่า และอำเภอเมืองพังงา จังหวัดพังงา จำนวน 400 คน วิเคราะห์ผลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) อธิบายผลการวิเคราะห์ ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติการทดสอบไคสแควร์ (Chi-Square Test) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการศึกษา พบว่า ผลการวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุ 30 - 39 ปี มีสถานภาพ สมรส มีระดับการศึกษาในระดับต่ำกว่าปริญญาตรี มีอาชีพธุรกิจส่วนตัว มีอายุงาน 3 ปี แต่ไม่ถึง 5 ปี มีประเภทธุรกิจ เป็นธุรกิจอื่นๆ มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนในช่วงต่ำกว่า 15,000 บาท มีหนี้สินต่อครัวเรือนต่อเดือน ในช่วงต่ำกว่า 15,000 บาท และส่วนใหญ่ไม่มีอาชีพเสริมรับรอง ระดับผลกระทบต่อการทำงานและอาชีพ พบว่าโดยภาพรวม มีระดับผลกระทบอยู่ในระดับมาก และความต้องการด้านมาตรการของรัฐ พบว่าโดยภาพรวม มีระดับความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า 1) ความสัมพันธ์ปัจจัยส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับความต้องการด้านมาตรการเยียวยาของรัฐฯที่มีความสัมพันธ์ไปในทางเดียวกัน คือ อาชีพ อายุงาน ประเภทธุรกิจ หนี้สินต่อครัวเรือนต่อเดือน 2) ความสัมพันธ์ผลกระทบต่อการทำงานและอาชีพมีความสัมพันธ์กับความต้องการด้านมาตรการเยียวยาของรัฐฯ ที่มีความสัมพันธ์ไปในทางเดียวกัน คือ ด้านรายได้ ด้านประเภทของงาน ด้านการสื่อสารและตอบสนองลูกค้า ด้านการควบคุมต้นทุน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

คำสำคัญ:ผลกระทบ, ความต้องการด้านมาตรการของรัฐ, โควิด-19

---

¹นักศึกษาระดับปริญญาโท คณะบริหารธุรกิจ สาขาการจัดการ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

บทนำ

โรคโควิด 19 คือโรคติดต่อซึ่งเกิดจากไวรัสโคโรนาชนิดที่มีการค้นพบล่าสุด โดยไวรัส และโรคอุบัติใหม่นี้ไม่เป็นที่รู้จักมาก่อนจะมีการระบาดในเมืองอู่ฮั่น ประเทศจีนในเดือนธันวาคม ปี ค.ศ. 2019 และขณะนี้โรคโควิด19 ได้มีการระบาดใหญ่ไปทั่วส่งผลกระทบต่อหลายประเทศทั่วโลก ต้นตอของไวรัสน่าจะมาจากการที่ไวรัสจากสัตว์ตัวกลางระบาดมาสู่คนโดยผู้ป่วยรายแรกเริ่มมีอาการตั้งแต่วันที่ 1 ธันวาคม 2019 แต่ผู้ป่วยหลายรายอาจมีมาตั้งแต่ช่วงกลางเดือนพฤศจิกายน ปี 2019 หรือก่อนหน้านั้น ต่อมาเหตุการณ์ระบาดเป็นวงกว้างเกิดเมื่อคนหนึ่งแพร่เชื้อไวรัสไปสู่คน กลุ่มใหญ่แบบผิดปกติทำให้สถานการณ์ทวีความรุนแรงของการระบาดเป็นวงกว้างในที่สุด (องค์การอนามัยโลก, 2563)

จากสถานการณ์การระบาดของโรคโควิด-19 ประเทศไทยเป็นประเทศแรกนอกประเทศจีน ที่มีผู้ป่วยยืนยันติดเชื้อไวรัสโคโรนาโดยพบรายแรกเมื่อวันที่ 13 มกราคม 2563 กระทรวงสาธารณสุข ออกประกาศในวันที่ 1 มีนาคม 2563 ว่า โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา หรือโควิด - 19 เป็นโรคติดต่ออันตรายภายใต้พระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. 2558 นายกรัฐมนตรีประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินในทุกพื้นที่ของประเทศไทยเมื่อวันที่ 20 มีนาคม 2563 ตามพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ.2548 โดยบังคับใช้สถานการณ์ฉุกเฉินตั้งแต่วันที่ประกาศ จนถึงวันที่ 30 เมษายน 2563 และมีความจำเป็นต้องขยายระยะเวลาออกไปอีกหนึ่งเดือน จากรายงานสถานการณ์โควิด - 19 จากศูนย์ควบคุมสถานการณ์โควิด - 19 (CCSA) กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข (กระทรวงสาธารณสุข, 2563) เมื่อวันที่ 14 ธันวาคม 2020 ประเทศไทยมีผู้ป่วยที่ยืนยันแล้ว 4,237 ราย มีผู้เสียชีวิต 60 ราย และมีผู้ป่วยที่กำลังรับการรักษาในโรงพยาบาล 297 ราย จนถึงปัจจุบัน ได้รายงานผู้ป่วยแล้วทั้งสิ้น 68 จังหวัดจากทั้งหมด 77 จังหวัด (กระทรวงสาธารณสุข , 2563)

จากสถานการณ์แพร่ระบาดอย่างหนักในพื้นที่จังหวัดใกล้เคียงคือจังหวัดภูเก็ตโดยมียอดผู้ป่วยที่ติดเชื้อในพื้นที่สะสมเป็นอันดับสองรองจากกรุงเทพมหานคร ซึ่งมียอดอยู่ที่ 227 คน (กรมควบคุมโรค, 2563) โดยในช่วงที่มีการระบาดหนักนั้นได้มีมาตรการต่างๆ จากทางรัฐบาลเพื่อยับยั้งการแพร่ระบาด ในวันที่ 20 มีนาคม 2563 กระทรวงมหาดไทยประกาศปิดด่านชายแดน – ระบุจุดผ่อนปรนเพื่อคุมเข้มการแพร่ระบาด (กระทรวงมหาดไทย , 2563) ต่อมาจังหวัดพังงาได้ประกาศปิดสถานที่ที่เสี่ยงต่อการแพร่ระบาดและกำหนดมาตรการในการป้องกันการแพร่ระบาดจากโรคติดต่อเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด - 19) ในวันที่ 24 มีนาคม 2563 โดยปิดสถานประกอบการกิจการสปา กิจกรรมนวดเพื่อสุขภาพ อาบอบนวด ร้านอาหาร สถานที่ออกกำลังกาย สถานที่รับสัก สถานศึกษา สถานที่ที่ต้องชุมนุม ตลอดจนงดการชุมนุมทุกประเภทหรือกิจกรรมที่ใช้คนจำนวนมากทำให้มี

ความถี่สูงต่อการแพร่ระบาดของโรคโควิด 19 (ประกาศจังหวัดพังงา ฉบับที่ 3/2563) การปิดกิจการต่างๆ ดังกล่าว ส่งผลกระทบต่อภาวะเศรษฐกิจภายในจังหวัดพังงาโดยเฉพาะพื้นที่เขาหลัก อำเภอตะกั่วป่าที่เป็นเขตท่องเที่ยวที่พึ่งพารายได้จากนักท่องเที่ยวเป็นหลัก เนื่องจากนักท่องเที่ยวต่างชาติไม่สามารถเดินทางเข้าประเทศไทยได้ และกิจการต่างๆไม่สามารถเปิดให้บริการได้ ส่งผลกระทบต่อการจ้างงานในพื้นที่เขาหลัก อำเภอตะกั่วป่า อำเภอเมืองพังงา จังหวัดพังงาในวงกว้าง

แรงงานส่วนใหญ่ในพื้นที่เขาหลัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา ได้รับผลกระทบอย่างหนักเนื่องจากผู้ประกอบการได้ปิดกิจการและทำการเลิกจ้างพนักงานเป็นจำนวนมาก จากสถิติผู้ว่างงานในไตรมาส 3 เดือนกรกฎาคม – กันยายน 2563 จังหวัดพังงา มีผู้ว่างงานจำนวนทั้งสิ้น 2,581 ราย คิดเป็นอัตราการว่างงานเท่ากับร้อยละ 1.72 ซึ่งมากกว่าไตรมาสที่ 1/2563 ที่มีอัตราการว่างงานร้อยละ 1.47 (สำนักงานแรงงานจังหวัดพังงา ,2563) เนื่องจากภาวะเศรษฐกิจที่ถดถอยของจังหวัดพังงา ส่งผลให้ผู้ประกอบการหลายรายต้องหยุดกิจการหรือปิดกิจการทำให้การจ้างงานลดลง ทั้งนี้ในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) สถานประกอบการได้รับผลกระทบเลิกกิจการจำนวน 86 แห่ง ลูกจ้าง ถูกเลิกจ้าง 363 คน แรงงานจึงต้องมีการปรับตัวโดยเข้ารับความช่วยเหลือจากมาตรการของรัฐบาล โดยการรับเงินชดเชยประกันสังคมประเภทประโยชน์ทดแทนที่ผู้ประกันตนมาใช้บริการสูงสุด ได้แก่ กรณีว่างงานจำนวน 29,449 คน (ร้อยละ 66.57 ของผู้ใช้บริการทั้งหมด) โดยสำนักงานประกันสังคมจังหวัดพังงา จ่ายเงินประโยชน์ทดแทนในกรณีว่างงานมีการจ่ายเงินสูงสุด 168,534,791.65 บาท และย้ายไปประกอบอาชีพอื่นๆ (สำนักงานแรงงานจังหวัดพังงา ,2563)

โดยถือได้ว่าเป็นกลุ่มแรงงานและผู้ประกอบการได้รับผลกระทบเนื่องจากการแพร่ระบาดของไวรัสโควิด – 19 ผู้วิจัยเล็งเห็นถึงความสำคัญของกลุ่มบุคคลดังกล่าวจึงศึกษาผลกระทบเนื่องจากการแพร่ระบาดของไวรัสโควิด – 19 ต่อการว่างงานของจังหวัดพังงาเพื่อเป็นข้อเสนอแนะสำหรับเหตุการณ์แบบเดียวกันในอนาคต

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับความต้องการด้านมาตรการของรัฐฯ
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลกระทบต่องานและอาชีพกับความต้องการด้านมาตรการของรัฐฯ

สมมติฐานของการวิจัย

1. ปัจจัยส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับความต้องการด้านมาตรการของรัฐฯ
2. ผลกระทบต่องานและอาชีพมีความสัมพันธ์กับความต้องการด้านมาตรการของรัฐฯ

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตเนื้อหา ในการศึกษาครั้งนี้ได้ศึกษาถึงผลกระทบต่อการทำงานและอาชีพหลังเกิดการแพร่ระบาดของ COVID – 19 ตลอดจนการปรับตัวให้เหมาะสมกับสถานการณ์หลังเกิดการแพร่ระบาดของ COVID – 19

ขอบเขตด้านการศึกษา ในการศึกษาครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีการวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลเพื่อนำมาวิเคราะห์และสรุปผลศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างกลุ่มแรงงานที่ได้รับผลกระทบจากโควิด - 19 จังหวัดพังงา

ขอบเขตพื้นที่ การศึกษาครั้งนี้ทำการศึกษาแรงงานทั่วไปในเขตพื้นที่เขาหลัก อำเภอตะกั่วป่า และอำเภอเมืองพังงา จังหวัดพังงา

ขอบเขตประชากร ในการศึกษาครั้งนี้ทำการศึกษาต่อผู้ได้รับผลกระทบทั้งนายจ้าง และลูกจ้าง

ขอบเขตระยะเวลา ผู้วิจัยได้เริ่มทำการศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลหลังจากการเกิดการเกิดโรคระบาดโควิด-19 โดยใช้วิธีการแจกแบบสอบถามให้แก่กลุ่มตัวอย่างตั้งแต่ช่วงเดือนวันที่ 1 ธันวาคม 2563 ถึงวันที่ 10 มกราคม 2564

แนวคิดและทฤษฎี

ความเป็นมาของโรคโควิด -19

ไวรัสโคโรนาเป็นไวรัสในสัตว์ที่มีหลายสายพันธุ์โดยปกติไม่ก่อโรคในคนแต่เมื่อกลายพันธุ์ใหม่ ที่ก่อให้เกิดโรคในมนุษย์ได้ (ซึ่งมักเกิดจากการที่ผิดธรรมชาติโดยมนุษย์) ในขณะที่มนุษย์ยังไม่รู้จักและไม่มีภูมิคุ้มกันจึงทำให้เกิดการระบาดในคน (มหาวิทยาลัยมหิดล ,2563)

โรคโควิด-19 (COVID-19) ย่อมาจาก Coronavirus disease 2019 เป็นโรคติดเชื้อทางเดินหายใจที่เกิดจากไวรัสโคโรนา ซึ่งมีชื่อทางการว่า SARS - CoV2 ทำให้เกิดไข้ ไอและอาจนำไปสู่ปอดอักเสบแบบรุนแรง เริ่มพบผู้ป่วยครั้งแรกเมื่อเดือนธันวาคม 2562 (ค.ศ.2019) ที่เมืองอู่ฮั่น เมืองหลวงของมณฑลหูเป่ย์ ภาคกลางของประเทศจีน ซึ่งเป็นเมืองใหญ่มีผู้คนหนาแน่น จึงทำให้เกิดโรคระบาดได้อย่างรวดเร็ว การรักษาพยาบาลเป็นไปอย่างฉุกเฉิน มีจำนวนคนป่วยมากและตายมากเกิน

ที่ควรจะเป็น จนประเทศจีนต้องปิดเมืองและปิดประเทศในเวลาต่อมา โดยขณะนี้ประเทศจีนสามารถควบคุมได้จนแทบจะไม่มีผู้ป่วยรายใหม่ แต่ยังคงมีผู้ที่มีเชื้ออยู่ในร่างกาย (มหาวิทยาลัยมหิดล ,2563)

โดยมีผู้ป่วยรายแรกที่เข้ารับการรักษาตัวในประเทศไทยเมื่อวันที่ 13 มกราคม 2563 เป็นคนจีนที่รับเชื้อจากการระบาดในประเทศจีนและได้เดินทางมาประเทศไทย หลังจากนั้นยังมีผู้ป่วยมาจากประเทศอื่นๆอีกหลายรายเข้ามาในประเทศไทย ส่วนผู้ติดเชื้อในประเทศไทยรายแรกมีการรายงานเมื่อวันที่ 31 มกราคม 2563

ทฤษฎีและแนวคิดด้านมาตรการการช่วยเหลือของรัฐบาล

รัฐบาลได้พัฒนาแนวคิดด้านมาตรการช่วยเหลือประชาชนและการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID - 19) มีดังนี้

1) กรมกิจการเด็กและเยาวชน จัดเตรียมสถานที่รองรับเด็กที่ไม่มีผู้ดูแล กรณี พ่อ แม่ ผู้ปกครอง ติดเชื้อ

2) กรมกิจการผู้สูงอายุจ่ายเงินสงเคราะห์ผู้สูงอายุในภาวะยากลำบากเงินค่าจัดการศพผู้สูงอายุ ที่เสียชีวิต

3) กรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ มีแผนการจัดการสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID - 19) จ่ายเงินช่วยเหลือเยียวยาคนพิการ การพักชำระหนี้ การปรับระเบียบเงินกู้กรณีฉุกเฉิน การเพิ่มช่องทางในการเข้าถึงเครื่องอุปโภค บริโภค เพิ่มทางช่องออนไลน์พิเศษให้เข้าถึงการซื้อสินค้าได้อย่างรวดเร็วการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารและการประชาสัมพันธ์ และการผลิตหน้ากากผ้าและเจล ล้างมือแจกจ่าย

4) กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว ดำเนินการผลิตหน้ากากผ้าแจกจ่ายให้แก่ส่วนราชการ และชาวบ้านในชุมชนต่าง ๆ รวมถึงการจัดทำ Face Shield มอบให้แก่โรงพยาบาล บุคลากรทางแพทย์ และเจ้าหน้าที่ที่มีความจำเป็นส่งเสริมความรู้และจัดทำคู่มือเพื่อสร้างความตระหนัก เฝ้าระวังและการปฏิบัติตัวในสถานการณ์ Covid - 19 ให้แก่ครอบครัว ชุมชน และเครือข่ายทางสังคม

5) กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ ดำเนินการตัดเย็บหน้ากากผ้าและส่งมอบให้กับประชาชนทั่วไป คนไร้บ้าน และผู้ใช้ชีวิตในที่สาธารณะ จัดเตรียมที่พักสะอาดพร้อมบริการอาหารให้กับพี่น้องประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของไวรัส

6) สถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน (พอช.) จัดทำแนวทางให้เครือข่ายขบวนองค์กรชุมชนปรับแผนงานกิจกรรม โครงการที่ได้รับการสนับสนุนงบประมาณ ประจำปี พ.ศ. 2563 ให้สามารถปรับแผนงานและกิจกรรมให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน

7) สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดทุกจังหวัด ให้คำปรึกษา แนะนำผู้ได้รับผลกระทบลงเยี่ยมบ้าน สอบข้อเท็จจริง ช่วยเหลือเป็นสิ่งที่ของเครื่องอุปโภค บริโภค ครอบครัวผู้มีรายได้น้อย/ไร้ที่พึ่ง เด็กในครอบครัวยากจน พื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ และส่งเสริม ด้านการประกอบอาชีพ

8) สถานชนานุเคราะห์ในสังกัดกระทรวงมหาดไทย ขยายเวลาตัวรับจำนำโดยไม่คิด ดอกเบี้ย ลดดอกเบี้ยการรับจำนำ (กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, 2563)

วิธีดำเนินการวิจัย

1. การออกแบบการวิจัย

การศึกษานี้เป็นการวิจัยแบบไม่ทดลอง (Non-Experimental Design) เป็นการวิจัยที่มีการศึกษา ตามสภาพที่เป็นไปตามธรรมชาติ โดยไม่มีการจัดกระทำ หรือควบคุมตัวแปรใดๆ เป็นการเก็บ รวบรวมข้อมูลภาคสนาม แบบวิจัยตัดขวาง (Cross Sectional Studies) คือเป็นการเก็บข้อมูลในช่วง ระยะเวลาใดเวลาหนึ่งเพียงครั้งเดียว โดยใช้เครื่องมือการวิจัยเป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) ทำการ เก็บรวบรวมข้อมูล และนำไปวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการวิเคราะห์ทางสถิติ

2. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ คือ ผู้ประกอบการ นายจ้าง ลูกจ้าง และพนักงาน ที่อยู่ใน เขตพื้นที่เขาหลัก อำเภอตะกั่วป่า และอำเภอเมืองพังงา จังหวัดพังงา โดยการเก็บข้อมูลระหว่าง วันที่ 1 ธันวาคม 2563 ถึงวันที่ 10 มกราคม 2564 กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ประกอบการ นายจ้าง ลูกจ้าง และพนักงาน ที่อยู่ในเขตพื้นที่เขาหลักอำเภอตะกั่วป่า อำเภอเมืองพังงา จังหวัดพังงาซึ่งไม่ทราบ จำนวนที่แน่นอน การกำหนดกลุ่มตัวอย่างผู้วิจัยจึงได้กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง (Sample size) ใช้สูตรการคำนวณประชากรกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ทราบจำนวนประชากรที่ระดับความเชื่อมั่น 95% โดยขนาดความผิดพลาดไม่เกินร้อยละ 5 จากการคำนวณจึงได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างอยู่ที่ 385 คน จะ ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ทั้งสิ้น 400 คน

3. เครื่องมือใช้ในการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แบบสอบถามนั้น เป็นเครื่องมือหลักที่นำมาเก็บรวบรวมข้อมูล โดยทางผู้วิจัยก็ได้มีการศึกษาหาความรู้ ค้นคว้าทบทวน วรรณกรรม แนวคิดและทฤษฎีต่างๆ เอกสารทางวิชาการ รวมไปถึงงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อที่จะนำ ความรู้ที่ได้มานั้นไปกำหนดกรอบแนวความคิดของงานวิจัยที่ผู้วิจัยศึกษา ซึ่งแสดงให้เห็นตัวแปรที่ เกี่ยวข้อง โดยตัวแปรที่ได้มานั้นจะช่วยพัฒนาการออกแบบสอบถามในการเก็บข้อมูลจากกลุ่ม ตัวอย่างที่กำหนด โดยแบบสอบถามจะแบ่งออกเป็น 3 ส่วนดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง โดยเป็นแบบสอบถามแบบปลายปิด (Close-Ended Response Question)

ส่วนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับผลกระทบต่องานและอาชีพมีลักษณะคำถามเป็นแบบ Likert's Scale มี 5 ระดับ ใช้ระดับในการวัดข้อมูลประเภทอันตรภาค (Interval scale) เป็นคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating scale) ตามรูปแบบของ Likert's scale

ส่วนที่ 3 คำถามเกี่ยวกับความต้องการด้านมาตรการของรัฐ มีลักษณะคำถามเป็นแบบ Likert's Scale มี 5 ระดับ ใช้ระดับในการวัดข้อมูลประเภทอันตรภาค (Interval scale) เป็นคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating scale) ตามรูปแบบของ Likert's scale

4. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ได้มีการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย โดยผู้วิจัยได้มีการนำแบบสอบถามมาใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัย ซึ่งการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย สามารถสรุปเป็นขั้นตอนได้ดังนี้

1. การศึกษาค้นคว้าข้อมูล แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรปัจจัยผลกระทบ และผลกระทบจากโควิด-19 มาตรการของรัฐ
2. นิยามศัพท์เฉพาะของตัวแปรตาม ทำขึ้นเพื่อทำให้ความหมายของตัวแปรต่างๆ
3. นำนิยามศัพท์เฉพาะที่ได้มาสร้างเป็นข้อคำถามที่มีความครอบคลุม และสัมพันธ์กับนิยามศัพท์ของตัวแปรทั้งหมด
4. จัดทำร่างแบบสอบถาม
5. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้สร้างขึ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาว่าแบบสอบถามมีการใช้ภาษาและลักษณะของข้อความเหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่างที่จะดำเนินการวิจัย

5. การตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถาม

1. ผู้วิจัยดำเนินการทดสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา และความน่าเชื่อถือ ก่อนนำแบบสอบถามไปดำเนินการวิจัยใช้งานจริง โดยนำร่างแบบสอบถามให้อาจารย์ที่ปรึกษาทำการตรวจสอบคำถาม การใช้ภาษาในแบบสอบถาม เพื่อความครอบคลุมเนื้อหาที่ต้องการศึกษา โดยใช้วิธีการวัดความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ตามตารางตรวจสอบคุณภาพครอบคลุมด้านเนื้อหาการวิจัย รวมไปถึงใช้ภาษาที่ถูกต้องเหมาะสมหรือไม่ ซึ่งผู้วิจัยจะนำคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษามาปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถาม ก่อนนำไปใช้งานจริง
2. ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ผ่านการปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับกลุ่มประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 40 คน เพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือ โดยการหาค่าความเที่ยง

หรือความเชื่อถือได้ของแบบสอบถาม (Reliability) ซึ่งวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS ได้ค่าแอลฟา ตามแบบวิธีของครอนบาค (Cronbach's) ได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาเท่ากับ 0.977

3. เมื่อผู้วิจัยนำข้อบกพร่องมาปรับปรุง แก้ไข โดยขอคำปรึกษาและผ่านความคิดเห็นและความเห็นชอบของอาจารย์ที่ปรึกษาอีกครั้ง จนได้เครื่องมือที่มีประสิทธิภาพ จึงนำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ ไปสอบถามกลุ่มตัวอย่างตามที่ได้กำหนดไว้ในงานวิจัย

6. การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ใช้การเก็บรวบรวมข้อมูลจากการเก็บแบบสอบถาม จากกลุ่มตัวอย่างกลุ่มวัยทำงานในภาคธุรกิจรับเหมาก่อสร้างในจังหวัดภูเก็ต

2. ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) โดยศึกษาค้นคว้าจากเอกสารที่เกี่ยวข้องจากแหล่งต่าง ๆ เช่น วารสาร รายงานการวิจัย แหล่งข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต วิทยานิพนธ์ การค้นคว้าอิสระ

7. การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) โดยใช้การคำนวณค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนมีดังนี้

1.1 ร้อยละ

1.2 ค่าเฉลี่ย

1.3 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2. การวิเคราะห์สถิติเชิงอนุมาน (Inferential statistics)

2.1 การวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ด้วยสถิติทดสอบไคสแควร์ (Chi-Square Test) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิจัย

1. ข้อมูลลักษณะของกลุ่มประชากรตัวอย่าง

พบว่า ส่วนใหญ่เป็น เพศหญิง อายุ 30 - 39 ปี มีสถานภาพ สมรส มีระดับการศึกษาในระดับต่ำกว่าปริญญาตรี มีอาชีพธุรกิจส่วนตัว มีอายุงาน 3 ปีแต่ไม่ถึง 5 ปี มีประเภทธุรกิจ เป็นธุรกิจอื่นๆ มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนในช่วงต่ำกว่า 15,000 บาท มีหนี้สินต่อครัวเรือนต่อเดือน ในช่วงต่ำกว่า 15,000 บาท และส่วนใหญ่ไม่มีอาชีพเสริมรับรอง

2. ผลกระทบต่องานและอาชีพ

พบว่าโดยภาพรวมทั้ง 5 ด้าน มีระดับผลกระทบอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.70) เมื่อพิจารณาแต่ละด้าน พบว่า

ด้านรายได้ส่วนบุคคล มีระดับผลกระทบอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.67) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ได้แก่ ลดค่าจ้างและค่าตอบแทน, ลดชั่วโมงการทำงาน, ลดผลตอบแทนอื่นๆ, ยกเลิกการทำงานล่วงเวลา, ลดจำนวนวันทำงานต่อเดือน, หยุดงานไม่รับค่าจ้าง และ โคนเลิกจ้าง มีระดับผลกระทบอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.81 , 3.71 , 3.76 , 3.65 , 3.69 , 3.61, 3.48) ตามลำดับ

ด้านประเภทของงานที่ทำ มีระดับผลกระทบอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.75) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ได้แก่ หน่วยงานหรือธุรกิจมีรายได้รวมของธุรกิจลดลง, หน่วยงานหรือธุรกิจปิดกิจการ, หน่วยงานหรือธุรกิจขาดสภาพคล่องทางการเงิน และ หน่วยงานหรือธุรกิจไม่มีความมั่นคง มีระดับผลกระทบอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.06 , 3.74 , 3.64 , 3.57) ตามลำดับ

ด้านสังคมในสถานที่ทำงาน มีระดับผลกระทบอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.76) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ได้แก่ การปฏิบัติตามมาตรการ การป้องกันโควิด - 19 ทำให้เกิดว่างงาน, การปฏิบัติตามมาตรการการป้องกันเชื้อไวรัสโควิด - 19 ในชุมชนหรือพื้นที่ของหน่วยงานทำให้ต้องลดจำนวนคนทำงาน และการปฏิบัติตามมาตรการ การป้องกันเชื้อโควิด-19 สำหรับคนในครอบครัวที่มาจากพื้นที่ควบคุม ทำให้ต้องพักงานไม่สามารถไปทำงานได้ มีระดับผลกระทบอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.90 , 3.82 , 3.57) ตามลำดับ

ด้านการสื่อสารและการตอบสนองลูกค้า มีระดับผลกระทบอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.76) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ได้แก่ การปฏิบัติตามมาตรการ การป้องกันเชื้อโควิด - 19 ในเรื่องของการเว้นระยะทางสังคมทำให้ไม่สามารถดำเนินกิจการได้จึงส่งผลต่อการว่างงาน, การปฏิบัติตามมาตรการ การป้องกันเชื้อโควิด - 19 ทำธุรกิจปรับวิธีการสื่อสารแบบไม่พบปะ หรือผ่านออนไลน์ ทำให้ส่งผลต่อการว่างงาน และ การปฏิบัติตามมาตรการ การป้องกันเชื้อโควิด - 19 สำหรับคนในครอบครัวที่มาจากพื้นที่ควบคุม ทำให้ต้องพักงานไม่สามารถไปทำงานได้ มีระดับผลกระทบอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.72 , 3.59 , 3.54) ตามลำดับ

ด้านการควบคุมต้นทุน ระดับผลกระทบอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.58) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ได้แก่ หน่วยงานหรือธุรกิจลดค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานทำให้ไม่สามารถดำเนินกิจการได้จึงส่งผลต่อการว่างงาน, หน่วยงานหรือธุรกิจลดต้นทุนค่าชดเชยในอนาคตทำให้เกิดการเลิกจ้างพนักงานและทำให้ว่างงาน, หน่วยงานหรือธุรกิจคัดเลือกพนักงานที่มีค่าจ้างสูงออก เพื่อลดค่าใช้จ่ายขององค์กร และ หน่วยงานหรือธุรกิจเน้นเพิ่มประสิทธิภาพของพนักงานในองค์กรให้มากขึ้น และลดจำนวนพนักงานลง มีระดับผลกระทบอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.61 , 3.59 , 3.55 , 3.58) ตามลำดับ

ด้านรายได้ส่วนบุคคลมีระดับผลกระทบอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.67)เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ได้แก่ลดค่าจ้างและค่าตอบแทน, ลดชั่วโมงการทำงาน, ลดผลตอบแทนอื่นๆ , ยกเลิก

การทำงานล่วงเวลา, ลดจำนวนวันทำงานต่อเดือน, หยุดงานไม่รับค่าจ้าง และโดนเลิกจ้างมีระดับผลกระทบอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.81 , 3.71 , 3.76 , 3.65 , 3.69 , 3.61, 3.48) ตามลำดับ

ด้านประเภทของงานที่ทำมีระดับผลกระทบอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.75) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ได้แก่หน่วยงานหรือธุรกิจมีรายได้รวมของธุรกิจลดลง, หน่วยงานหรือธุรกิจปิดกิจการ, หน่วยงานหรือธุรกิจขาดสภาพคล่องทางการเงินและ หน่วยงานหรือธุรกิจไม่มีความมั่นคงมีระดับผลกระทบอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.06, 3.74, 3.64, 3.57) ตามลำดับ โดยผู้ให้ข้อมูลของภาวะการมีงานทำหลังสถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด - 19 ส่วนมากเป็นผู้ทำงานตามปกติ(ร้อยละ 55.3) รองลงมาเป็นผู้อยู่ในมาตรการลดเวลาการปฏิบัติงาน (ร้อยละ 21.3) รองลงมาเป็นผู้ไม่มีงานทำ (ร้อยละ 8.3)

3. ความต้องการด้านมาตรการของรัฐ พบว่าโดยภาพรวมทั้ง 3 ด้าน มีระดับผลกระทบ อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.13) เมื่อพิจารณาแต่ละด้าน พบว่า

ด้านมาตรการการป้องกันการแพร่เชื้อ ระดับผลกระทบอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.59) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ได้แก่ มาตรการป้องกันการแพร่กระจายของเชื้อโรคโควิด - 19 ด้านการปิดจังหวัด, มาตรการป้องกันการแพร่กระจายของเชื้อโรคโควิด - 19 ด้านการปิดประเทศ, มาตรการป้องกันการแพร่กระจายของเชื้อโรคโควิด - 19 ด้านการกักตัว 14 วัน และมาตรการป้องกันการแพร่กระจายของเชื้อโรคโควิด - 19 ด้านการปิดสถานประกอบการประเภทเลี้ยงแพะเชื้อ มีระดับผลกระทบอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.67 , 3.53 , 3.55 , 3.62) ตามลำดับ

ด้านมาตรการการเยียวยา ระดับผลกระทบอยู่ในระดับปานกลาง(ค่าเฉลี่ย 2.90) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ได้แก่ นโยบายจ้างพนักงานจบใหม่โครงการ Co-Payment, นโยบายเยียวยาเงินชดเชยกรณีว่างงานจากเหตุสุดวิสัย 62 % จำนวน 90 วัน ต่อครั้ง , นโยบายลดเงินสมทบประกันสังคมสำหรับลูกจ้าง , นโยบายจ่ายเงินชดเชยว่างงานกรณีเลิกจ้าง 70% จำนวน 200 วันต่อปี, นโยบายเยียวยาลูกจ้างนอกระบบจ่ายเงินช่วยเหลือ 5,000 บาท เป็นเวลา 3 เดือน, นโยบายสินเชื่อพิเศษรายละ 50,000 บาท ดอกเบี้ย 0.35% ต่อเดือน, นโยบายสินเชื่อฉุกเฉินรายละ 10,000 บาท ดอกเบี้ย 0.1% ต่อเดือน, สำนักงานชานาเคราะห์รับจำนำดอกเบี้ยต่ำ 0.125% , นโยบายยืดเวลาการเสียภาษีบุคคลธรรมดาถึงเดือนสิงหาคม 2563, ปรับเพิ่มวงเงินลดหย่อนค่าเบี้ยประกันสุขภาพจาก 15,000 บาท เป็น 25,000 บาท และ จัดการฝึกอบรม เพิ่มทักษะอาชีพหรือจัดกิจกรรมเพื่อสังคมสำหรับคนว่างงาน มีระดับผลกระทบอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.80 , 2.80 , 2.83 , 2.86 , 2.77 , 2.85 , 2.84) ตามลำดับ

ด้านการส่งเสริมการลงทุน ระดับผลกระทบอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.82) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ได้แก่ นโยบายสินเชื่อรายย่อยไม่เกิน 3 ล้านบาทต่อราย อัตราดอกเบี้ย 3% ใน 2 ปีแรก, ขยายระยะเวลาในการเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลทุกประเภท, ยืดการเสียภาษีสรรพสามิตให้

ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมน้ำมันและผลิตภัณฑ์น้ำมัน เป็นระยะ 3 เดือน, เลื่อนกำหนดเวลาขึ้นแบบและชำระภาษีทุกประเภทเป็นระยะเวลา 1 เดือน, ยกเว้นอากรขาเข้าสินค้าที่ใช้รักษาโรคและป้องกันโรคโควิด-19 เป็นระยะเวลา 6 เดือน, เลื่อนการขึ้นแบบภาษีและชำระภาษีสถานบริการออกไปอีก 3 เดือน ตั้งแต่ 1 มีนาคม – 31 พฤษภาคม 2563 โดยให้เสียภาษี 15 กรกฎาคม 2563 แทน และยกเว้นภาษีและลดค่าธรรมเนียมปรับปรุงโครงสร้างหนี้มีระดับผลกระทบอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.90 , 3.06 , 3.05 , 3.08 , 3.10 , 2.95 , 2.90 , 2.95 , 2.93 , 2.95 , 2.90) ตามลำดับ

4. ผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับความต้องการด้านมาตรการของรัฐ พบว่า ความสัมพันธ์ปัจจัยส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับความต้องการด้านมาตรการเยียวยาของรัฐที่มีความสัมพันธ์ไปในทางเดียวกัน คือ อาชีพ อายุงาน ประเภทธุรกิจ หนี้สินต่อครัวเรือนต่อเดือน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนปัจจัยส่วนบุคคลที่ไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการด้านมาตรการเยียวยาของรัฐที่ คือ เพศ อายุ สถานภาพ การศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และอาชีพเสริม

สมมติฐานที่ 2 ผลกระทบต่องานและอาชีพมีความสัมพันธ์กับความต้องการด้านมาตรการของรัฐ พบว่า ความสัมพันธ์ผลกระทบต่องานและอาชีพมีความสัมพันธ์กับความต้องการด้านมาตรการเยียวยาของรัฐที่มีความสัมพันธ์ไปในทางเดียวกัน คือ ด้านรายได้ ด้านประเภทของงาน ด้านการสื่อสารและตอบสนองลูกค้า ด้านการควบคุมต้นทุน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนผลกระทบต่องานและอาชีพที่ไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการด้านมาตรการเยียวยาของรัฐที่ คือ ด้านสังคมในที่ทำงาน

อภิปรายผล

จากการศึกษาการแพร่ระบาดของ COVID-19 ที่มีผลกระทบต่อการทำงานและอาชีพในจังหวัดพังงาสามารถนำมาอภิปรายตามผลเชิงพรรณนาได้ดังต่อไปนี้

ปัจจัยส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับความต้องการด้านมาตรการของรัฐ พบว่า ความสัมพันธ์ปัจจัยส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับความต้องการด้านมาตรการเยียวยาของรัฐที่มีความสัมพันธ์ไปในทางเดียวกัน คือ อาชีพ อายุงาน ประเภทธุรกิจ หนี้สินต่อครัวเรือนต่อเดือน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พงษ์มันัส ดีอด (2563, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลกระทบของการแพร่ระบาดไวรัสโคโรนา 2019 ต่อการประกอบอาชีพบริการจัดส่งอาหารในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล พบว่า มีปัจจัยภายใน เรื่องหนี้สิน มีความสัมพันธ์ต่อมาตรการดูแลจากรัฐบาลและความวิตกกังวลต่อสถานการณ์ที่เกิดขึ้น โดยรัฐบาลควรมีมาตรการเยียวยาอื่นให้มากขึ้น และรัฐบาลควร

มีการแจกเงินเยียวยาประชาชน และคนส่วนใหญ่มีความกังวลในเรื่องปัญหาทางเศรษฐกิจทั้งนี้อาจเป็นเพราะในปัจจุบันสถานประกอบการหรือโรงงานอุตสาหกรรมได้ถูกปิดกิจการจากผลกระทบการเกิดโรคระบาด พร้อมทั้งผู้คนไม่กล้าใช้จ่ายในช่วงดังกล่าว และยังสอดคล้องกับ งบประมาณ (2563 ,สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย) ศึกษาผลกระทบจาก โควิด - 19 ที่มีต่อเศรษฐกิจและการจ้างงาน พบว่า ปัจจัยด้านอาชีพมีความสัมพันธ์ต่อการได้รับผลกระทบจาก โควิด-19 และมาตรการการเยียวยาของรัฐบาล

ผลกระทบต่องานและอาชีพมีความสัมพันธ์กับความต้องการด้านมาตรการของรัฐฯ พบว่า ความสัมพันธ์ผลกระทบต่องานและอาชีพมีความสัมพันธ์กับความต้องการด้านมาตรการเยียวยาของรัฐฯ ที่มีความสัมพันธ์ไปในทางเดียวกัน คือ ด้านรายได้ ด้านประเภทของงาน ด้านการสื่อสารและตอบสนองลูกค้า ด้านการควบคุมต้นทุน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมชัย จิตสุชน (2563, สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย) ได้ศึกษาผลกระทบทางสังคมและเศรษฐกิจจากสถานการณ์การระบาดของโควิด - 19 : กลไกการรับมือ มาตรการช่วยเหลือ และวางแผนระยะยาว พบว่า ประชากรร้อยละ 73.20 มีรายได้ลดลงหลังเกิดการระบาด โดยร้อยละ 39.9 มีรายได้ลดลงมากกว่าครึ่งหนึ่ง ผู้มีการศึกษาดำเนินความเสี่ยงที่รายได้ลดมากกว่าผู้มีรายได้สูง ประชากรร้อยละ 8 ย้ายที่อยู่ระหว่างการระบาด คาดว่าย้ายกลับภูมิลำเนาร้อยละ 16.20 (ไม่รวมกลุ่มข้าราชการและพนักงานของรัฐ) มีบุคคลกลายเป็นคนว่างงาน ร้อยละ 1.70 โดยออกจาก แรงงานรับจ้างทั่วไปหรือที่ทำงานแบบไม่ประจำมากที่สุด ด้านผู้ประกอบการต่างปิดตัวลงไปตาม ๆ กัน มีเพียงร้อยละ 65 เท่านั้นที่ยังคงเปิดกิจการต่อด้วยจำนวนลูกจ้างเกิน 10 คน คนเคยว่างงานหรืออยู่นอกกำลังแรงงานจำนวนหนึ่งต้องพยายามกลับมาหางานทำ กว่าร้อยละ 70 ถูกกระทบจากโควิดในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่ง เช่น ถูกพักงาน เลิกจ้าง ขอดขยายลดลง หรือปิดกิจการ และทุกมาตรการ “ปิดเมือง” มีผลกระทบต่อการทำมาหากินทั้งสิ้น และมีความสัมพันธ์ต่อภาครัฐบาลต้องเร่งดำเนินการแก้ไขอย่างเร่งด่วน

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาข้อมูล ผลที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้ สามารถระบุศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับต้องการด้านมาตรการของรัฐฯ และความสัมพันธ์ระหว่างผลกระทบต่องานและอาชีพกับความต้องการด้านมาตรการของรัฐฯ เพื่อที่จะสามารถนำข้อมูลนี้ไปประยุกต์กับการวางแผนนำเสนอมาตรการของรัฐฯ เพื่อรับมือกับสถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด-19 ให้เหมาะสมกับแต่ละบุคคลแต่ละกลุ่มในพื้นที่อำเภอตะกั่วป่า อำเภอเมือง จังหวัดพังงา ได้อย่างเหมาะสม เนื่องจากทุกมาตรการของรัฐฯ มีความสัมพันธ์และมีผลกระทบต่อการทำงานในระดับมาก

ข้อจำกัดในการทำวิจัย

เนื่องจากการทำวิจัยในครั้งนี้มีระยะเวลาที่จำกัด ประกอบกับการแพร่ระบาดของโควิด-19 ทำให้กลุ่มประชากรที่ทำการเก็บแบบสอบถามอาจไม่ทั่วถึง โดยเฉพาะธุรกิจท่องเที่ยวซึ่งสำคัญของพื้นที่อำเภอตะกั่วป่า และอำเภอเมือง จังหวัดพังงา หลายสถานประกอบการไม่เปิดให้บริการ

ข้อเสนอแนะ

1. การทำการวิจัยครั้งต่อไปควรทำการวิจัยสำรวจผลกระทบต่อการว่างงานและอาชีพ หลังจากเกิดการแพร่ระบาดของ COVID-19 ในทุกอำเภอของจังหวัดพังงา โดยศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยด้านการทำงาน และปัจจัยด้านมาตรการต่างๆของรัฐฯที่ส่งผลกระทบต่อการว่างงานและอาชีพระหว่างการแพร่ระบาดของโควิด-19 นำไปสู่การเตรียมความพร้อมและวางแผนดำเนินธุรกิจและกลุ่มผู้ใช้แรงงานทั้งที่มีฝีมือและไม่มีฝีมือให้เหมาะสมและสามารถปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ต่างๆได้อย่างรวดเร็ว เช่น หากมีการแพร่ระบาดของโรคอื่นๆในอนาคต

2. เพิ่มกลุ่มตัวอย่างประชากรในการวิจัยไปยังพื้นที่อื่นๆในจังหวัดพังงาโดยทำการเก็บตัวอย่างในทุกอำเภอของจังหวัดพังงา เช่น อำเภอตะกั่วทุ่ง อำเภอทับปุด อำเภอท้ายเหมือง อำเภอคุระบุรี และอำเภอเกาะยาว โดยข้อมูลที่ครบถ้วนในจังหวัดพังงาจะนำไปสู่การวางแผนปรับกลยุทธ์ในการทำธุรกิจให้พร้อมรับมือต่อสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคระบาดอื่นที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต

3. เพิ่มการศึกษาวิจัยผลกระทบของธุรกิจการท่องเที่ยว ส่วนของธุรกิจโรงแรม รีสอร์ท และร้านอาหาร โดยศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยการจัดการด้านกลยุทธ์ ปัจจัยด้านการขายและการตลาด ปัจจัยด้านการทำงาน และปัจจัยด้านการช่วยเหลือต่างๆจากมาตรการของรัฐฯที่ส่งผลกระทบต่อการค้าดำเนินธุรกิจและการปรับตัวในระยะยาวหลังการแพร่ระบาดของโควิด-19 นำไปสู่การเตรียมความพร้อมและวางแผนดำเนินธุรกิจเพื่อเตรียมรับมือกับภาวะโรคระบาด ภาวะสงคราม ภาวะภัยพิบัติ หรือเหตุการณ์ไม่คาดคิดต่อไป

บรรณานุกรม

ทัศนีย์ วีระกันต์.2563.ตลาดแรงงานไทยหลังยุคโควิด-19(ตอน1): กลับสู่ภาคเกษตร-ถูกทดแทนด้วยเทคโนโลยีไม่จ้างเด็กจบใหม่. ไทยพับบลิค้า.

เนื้อแพร์ เล็กเพื่อสุขภาพและวิศรุต สุวรรณประเสริฐ.2563.รับมือไวรัสโคโรนาอย่างไ้ผ่านการใช้ Google Trend.วารสารเดอะวันเวิร์ล.

ธีระวัฒน์ ทศวัฒน์.(2563). การพัฒนาคุณภาพชีวิตทางสังคมของประชาชนและการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID - 19).วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สาขามนุษยศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์. มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์. บุญเลิศ วิเศษปรีชา.2563.ผลกระทบโควิด-19ต่อชีวิตของกลุ่มคนไร้บ้านและคนจนเมือง. สถาบันวิจัยเพื่อพัฒนาประเทศไทย.ภารกิจการวิเคราะห์สถานการณ์ด้านวิทยาศาสตร์วิจัย และนวัตกรรมทั้งในและต่างประเทศ.

ปวีณา เกิดงาม. 2558. ภาวะการจ้างงานไทย. วิทยานิพนธ์เศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิต สาขา เศรษฐศาสตร์ คณะเศรษฐศาสตร์, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

พงษ์มนัส คีอด.(2563).ผลกระทบของการแพร่ระบาดของโรคไวรัสโคโรนา 2019 ต่อการประกอบอาชีพบริการจัดส่งอาหาร.วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย . มนัส โกศล.2563.ผู้นำแรงงานชง “สปส.” ปรับเพิ่มจ่ายชดเชย “กลุ่มตกงาน”เป็น6 เดือน.มติชน. มณฑลที กปิลกาญจน์ และคณะ.2563. ผลกระทบโควิด 19 ต่อตลาดแรงงานไทย.ธนาคารแห่งประเทศไทย.

มหาวิทยาลัยมหิดล. (2563). ความรู้พื้นฐาน COVID - 19 การติดเชื้ออาการป่วย การดูแลรักษา การป้องกันการแพร่เชื้อและการติดเชื้อ. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยมหิดล. ยงยุทธ แฉล้มวงษ์.2563.ทำอย่างไรให้แรงงานต่างด้าวกว่า2ล้านคนในไทยปลอดภัย จาก#COVID19,สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย.

วิพรรณ ประจวบเหมาะ.2563.ผู้สูงอายุที่อยู่ลำพังเสี่ยงตายโควิด-19มากที่สุด.ไทยโพสต์.

วิรงรอง แก้วสมบูรณ์.(2561). การจัดทำแผนยุทธศาสตร์เตรียมความพร้อมป้องกันและแก้ไข ปัญหาโรคติดต่ออุบัติใหม่แห่งชาติ (พ.ศ.2560-2564). วารสารควบคุมโรค,44(1) ,50-62. สถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (องค์การมหาชน). (2563). คุณภาพชีวิตในการทำงาน (Quality of Working Life). กรุงเทพมหานคร: สถาบันสมัชช จิตสุขน.2564.ผลกระทบทางสังคมของการระบาดโรคโควิด-19ระลอกใหม่และมาตรการที่ควรมี.สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย.

สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2563). ภาวะสังคมไทย. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. ส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมใน การทำงาน (องค์การมหาชน).

สำนักงานแรงงานจังหวัดพังงา.(2563).สถานการณ์แรงงาน จังหวัดพังงา ไตรมาส 1/2563 (มกราคม 2563 – มีนาคม 2563).กระทรวงแรงงาน.

สำนักงานแรงงานจังหวัดพังงา.(2563).สถานการณ์แรงงาน จังหวัดพังงา ไตรมาส 2/2563

(เมษายน 2563 – มิถุนายน 2563).กระทรวงแรงงาน.

สำนักงานแรงงานจังหวัดพังงา.(2563).สถานการณ์แรงงาน จังหวัดพังงา ไตรมาส 3/2563

(กรกฎาคม 2563 - กันยายน 2563).กระทรวงแรงงาน.

อาภาพร พลมิ และคณะ.(2561). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการจ้างงานไร้ทักษะในยุคประเทศไทย 4.0 ของสถานประกอบการในนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง จังหวัดชลบุรี.(สารนิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต) สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์.มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

อิสระ ชาญราชกิจ และคณะ. (2563). ผลกระทบวิกฤตโควิด19 ชาวประมงพื้นบ้านปรับตัวอย่างไร
สู้ภัยโควิด 19. ศูนย์พัฒนาการประมงแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ 2. คณะเทคโนโลยีทาง
ทะเล. มหาวิทยาลัยบูรพา.

องค์การอนามัยโลก. 2563. เตรียมสถานที่ทำงานของคุณให้พร้อมรับมือกับโรคโควิด 19.

สำนักงานสาขาประเทศไทย.